

Ahoj děti!

Časopis pro děti farnosti Jindřichův Hradec, neděle 10.4. a 17.4 2022

Velikonoce – svátky smrti a zmrtvýchvstání Pána Ježíše

Celou postní dobu – už od Popeleční středy – jsme se chystali a připravovali na velikonoční svátky. Teď jsme se tedy dočkali. Této neděli se říká Květná a otevírá nejdůležitější týden celého křesťanského roku. Je to tak zvaný Svatý nebo také Pašijový týden. Co se během něj stalo, jsme si začali vyprávět už před několika týdny. Zkuste se podívat do starších čísel Ahoj děti! a ještě jednou si části velikonočního příběhu připomeňte. (Například v čísle ze 6. března najdete přehled toho, co si který den připomínáme, v čísle z 13. 3. slavný vjezd Pána Ježíše do Jeruzaléma, o kterém se čte na začátku bohoslužeb právě dnes na Květnou neděli, a v číslech z minulé a předminulé neděle události poslední večeře Pána Ježíše, které se při bohoslužbách připomínají na Zelený čtvrtek.)

Dnes se zaměříme hlavně na úplný vrchol celého týdne – na to, jak Pán Ježíš za nás všechny umřel a co musel kvůli tomu vytrpět. S těmito událostmi se setkáváme na Květnou neděli v pašijovém úryvku evangelia, znovu na Velký pátek, také vždycky, když se modlíme Křížovou cestu, a vlastně pokaždé, když vidíme někde kříž. Příběh je to děsivý, smutný, ale zároveň plný lásky Pána Ježíše k nám lidem – byla to totiž láska, která Jeho, Božího Syna, přiměla nechat obyčejné lidi, aby s Ním tak zacházeli. Jen svým nezaslouženým utrpením mohl vyrovnat všechny naše špatné skutky. Vyprávění je to tentokrát celkem dlouhé, ale když už nemůžeme Pánu Ježíši v jeho trápení ulehčit, můžeme s ním aspoň při čtení být a všechno s ním prožít jako jeho přátelé, kteří ho neopustili.

Abychom ale neměli dnešní číslo jen smutné, rozhodla jsem se připravit toto Ahoj děti! rovnou na dvě neděle najednou – příští neděli totiž slavíme vítězství Pána Ježíše nad smrtí, slavné Vzkříšení. Jsou to dvě opačné strany jediného příběhu. Když chceme něco krásného udělat pro někoho, koho máme rádi, vždycky nás to něco stojí. Když chtěl Bůh nás lidi zachránit před zlem, poslal na svět svého Syna a nechal Ho za naše špatnosti přibít na kříž. Jak ale víme už od minule – Bůh dokáže i největší smutek obrátit ve vítězství a radost. A tak Ježíš nezůstal mrtvý, ale znovu žije a je s námi napořád!

Přeju Vám, ať Vám Velikonoce přinesou velikou a opravdovou radost a vděčnost za všechno dobré, co pro nás Bůh udělal a pořád dělá!

Vaše Majka

Pašijový příběh – Křížová cesta – Pán Ježíš za nás trpěl a umřel

Když vojáci přišli do Getsemanské zahrady zajmout Ježíše, vedl je Jidáš – jeden z Ježíšových učedníků, který ho ale zradil za třicet stříbrných mincí. Ostatní Ježíšovi učedníci, kteří tam byli, nejdřív chtěli Ježíše bránit. Petr dokonce usekl jednomu z příchozích mečem ucho. Pán Ježíš ale Petra zastavil, protože věděl, že všechno, co se s ním stane dál, se stát musí. A ve svojí veliké laskavosti to useknuté ucho ještě uzdravil, i když patřilo někomu, kdo ho přišel svázat a odvléct. Učedníci se báli, aby je nakonec nepochytali všechny, a tak se raději utekli schovat. Ježíš zůstal sám.

Vojáci ho odvedli do domu velekněze Kaifáše, kde se sešli kněží, kteří se Ježíše chtěli zbavit. Nenápadně se do dvora toho domu dostal i Petr, který nechtěl být od Ježíše daleko a chtěl vědět, co se bude dít. Uvnitř domu se snažili kněží najít někoho, kdo by u soudu falešně svědčil proti Ježíšovi a pomohl k jeho odsouzení. Dokonce za to lidem zaplatili. Venku zatím sluhové z veleknězova domu poznávali Petra a navzájem se ujišťovali, že patří k Ježíšovi. Petr se ale velice bál, a tak pokaždé řekl, že Ježíše nezná. Když ho zapřel potřetí, zakokrhla kohout a Petr si vzpomněl, že přesně to mu Ježíš předpověděl, když se chvátil, jak by Ježíše nikdy neopustil. Začal se za sebe stydět, utekl ven a rozplakal se.

Ježíše pak brzo ráno odvedli k Pilátovi, aby ho odsoudil k smrti. Žalovali na něj, že ve svých kázáních podporuje lidi v neposlušnosti proti římské nadvládě a prohlašuje se za Mesiáše (to znamená „pomazaného“, krále). Pilát Ježíše odsoudit nechtěl, nezdálo se mu, že by udělal něco tak vážného. Snažil se ho židovským představeným vrátit, ať ho soudí sami, ale oni na něj naléhali, že zaslouží smrt, oni ho ale nemohou k smrti odsoudit. Pilát se tedy chytil toho, že Ježíš kázal v kraji nazývaném Galilea, kde měl právo soudit Herodes. Ten byl právě na svátky také v Jeruzalémě.

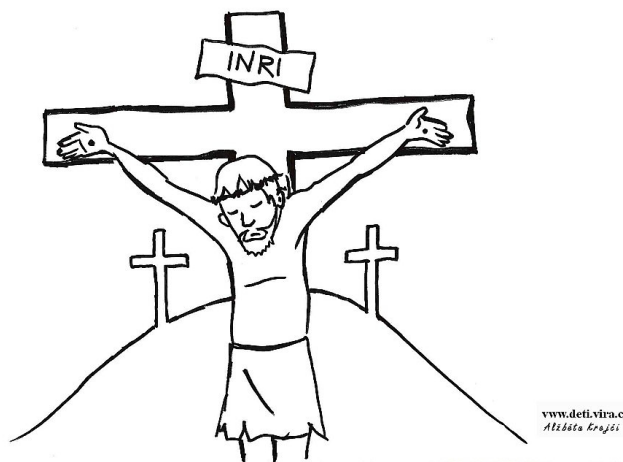
Ježíše tedy odvedli k Herodovi. Ten o Ježíšovi leccos slyšel a doufal, že ho donutí udělat nějaký zázrak, přišlo mu to zábavné. Ježíš s ním ale vůbec nemluvil. Heroda to rozzlobilo a poslal ho zpátky k Pilátovi.

Pilát se snažil Ježíše nějak osvobodit, protože byl přesvědčený, že je to dobrý člověk. Ježíše zatím vojáci odvěkli na dvůr, svlékli ho, dali mu plášt, rákos do ruky místo žezla, na hlavu korunu upletenou z trní a posmívali se mu – prý je židovským králem, on, takový ubožák... - a bili ho a všelijak mu ubližovali. Když ho pak Pilát vyvedl před shromážděný dav, všichni víc a víc křičeli: „Zaslouží smrt! Ukřižuj ho!“ Pilát se davu bál, a tak dal nejdřív Ježíše zmrskat bičem a pak ho poslal na smrt. Aby ale ukázal, že sám s tím nesouhlasí a nechce mít na sobě vinu za Ježíšovu smrt, přede všemi si umyl ruce, jako by si z nich smýval Ježíšovu krev.

Ježíšovi pak vojáci dali kříž, na který ho měli přibít, aby si ho odnesl na místo popravky – na kopec za městem, který se jmenoval Golgota (to je Lebka). Cestou unavený a zbitý Ježíš klopytal a padal. Vojáci proto donutili kolemjdoucího, nějakého Šimona z Kyrény, aby mu s křížem pomohl. S Ježíšem šel i zástup zvědavců a také ti, kteří měli Ježíše nejradši – jeho maminka Marie, několik dalších žen, které Ježíše doprovázely i během jeho dřívějších kázání a jeden z jeho nejbližších přátel, učedník Jan.

Když Ježíš došel až na popravčí kopec, přibili ho vojáci za ruce a nohy ke kříži a ten vztyčili. Nad Ježíšovou hlavou byl nápis „Ježíš Nazaretský, král židovský“. O jeho šaty se vojáci rozdělili losováním, kdo si co odnese. Po pravé i levé straně pak vedle Ježíše ukřižovali další dva odsouzení. Ti ale byli odsouzeni spravedlivě, opravdu provedli něco zlého. Když se blížila chvíle Ježíšovy smrti, odevzdal ještě z kříže svoji maminku do péče Janovi, aby se jí ujal a staral se o ni jako vlastní syn. Pak zvolal k nebi, odevzdal svoji duši Bohu Otci, sklonil hlavu a zemřel. V tu chvíli se zachvěla země, všude se setmělo, ve městě v chrámu se roztrhla opona odshora až dolů. Lidé se vyděsili a rozutekli se. Jen jeden z vojáků sebral odvalu a řekl, co ze znamení pochopil: „To byl opravdu Boží Syn!“

Ten den byl pátek a blížil se večer. Židé měli v sobotu svátek, a to se neslušelo nikoho pohřbívat. Židé navíc chápali příchod nového dne zároveň s východem první hvězdy. Bylo tedy třeba Ježíšovo tělo rychle pohřbít, než bude tma a vyjdou hvězdy. Jeden bohatý muž, Josef z Arimatie, který byl také Ježíšovým učedníkem, požádal o Ježíšovo tělo, aby ho směl pohřbít. Měl totiž nedaleko ve skále vytesaný nový hrob. Vojáci se ujistili, že Ježíš je opravdu po smrti, a vydali ho jeho učedníkům. Ti ho v rychlosti zavinuli do pláten, položili do hrobu a ten uzavřeli velikým kamenem. Pomazat podle zvyku Ježíšovo tělo vonnými mastmi ale už nestihli.

Vzkříšení – Zmrtvýchvstání – Pán Ježíš přemohl smrt

V sobotu všichni dodrželi sváteční klid a truchlili pro Ježíše. V neděli brzo ráno ale chtěly ženy dokončit všechno, co patřilo ještě k pohřbu. Vzaly vonné masti a spěchaly ke hrobu. Měly jen starost, jak hrob otevřou, protože kámen, který hrob uzavíral byl opravdu velký a těžký.

Když došly na místo, uviděly, že kámen je už odvalený a hrob je otevřený. Pak uviděly anděla. Jeho šaty byly nedpозemsky bílé. A také uviděly vyděšené strážce, které k hrobu nechali postavit ti, kteří se Ježíše chtěli zbavit a o jeho smrt se zasloužili, aby náhodou někdo Ježíšovo tělo nechtěl odnést. Anděl se k ženám obrátil a promluvil: „Nebojte se! Ježíš, kterého hledáte, tu už není. Byl vzkříšen, jak slíbil. Pojd'te a přesvědčte se.“ Ženy vešly do hrobu, uviděly plátna, do kterých byl Ježíš omotaný, ale Ježíšovo tělo nenašly. Anděl je poslal, ať o tom řeknou Ježíšovým přátelům a učedníkům. Že Ježíš jde před nimi do Galileje – zpátky tam, kde dřív kázal zástupům.

Ženy tedy běžely a učedníkům všechno vypravovaly. Petr a Jan se hned rozběhli ke hrobu, chtěli se přesvědčit na vlastní oči. Přišlo jim to jako bláznovství. Kdo kdy slyšel, že by někdo umřel a za několik dní zase vyšel z hrobu? Když ke hrobu doběhli, uviděli ale přesně to, co jim ženy vypověděly.

U hrobu zůstala Marie Magdalská. Měla Ježíše moc ráda. Plakala, protože nemohla pochopit, co se stalo. Myslela, že někdo Ježíšovo tělo odnesl. Bylo jí líto, že by se s ním už nemohla rozloučit a tělo náležitě pomazat. V tom uviděla dva anděly. Ptali se jí, proč pláče. Když jim to chtěla vypovědět, ohlédla se a uviděla někoho, o kom si myslela, že je zahradník. Prosila ho, ať jí řekne,

kam Ježíšovo tělo odnesl. Vtom ji ale oslovil jménem a ona v něm poznala Ježíše. Měla nevýslovnou radost. Ježíš ji poslal, ať poví jeho přátelům, že ho viděla a mluvila s ním. Marie tedy šla a všechno jim řekla.

Když se večer učedníci sešli, nemohli se ještě shodnout, jestli tomu všemu věřit nebo ne. Chtělo se jim uvěřit, že se splnilo, co říkají slova proroků a co jim Ježíš říkal. Ale nikdy se nic takového nestalo, aby mrtvý vstal z hrobu... Ježíš se ale najednou objevil uprostřed nich a řekl jim: „Nebojte se, jsem to já!“ A ukázal jim rány po hřebecích, kterými byl přibitý na kříž. Aby je ujistil, že není duch, ale je živý, vzal si ze stolu kus jídla a jedl s nimi. Pak už opravdu uvěřili a radovali se.

Nápady k zamyšlení, vytváření, kreslení...

Kříž je symbolem utrpení – utrpení z lásky. Ježíš trpěl proto, aby vyrovnal špatné činy (hříchy) každého jednoho člověka. Abychom už nemuseli trpět my. I nám se stává, že cítíme v životě trápení. Někdy nás něčím trápí ostatní, když není dost lásky mezi námi navzájem. Jindy nedokážeme s láskou přijmout sami sebe takové, jací jsme – trápíme se sami. Ježíš nás volá k tomu, abychom to vydrželi stejně trpělivě a tiše jako on. Je to těžké, ale Ježíš nám zároveň nabízí, že každý náš kříž ponese s námi. Zamyslete se nad tím, jaké kříže (trápení) v životě máte a poproste Ježíše o pomoc. Můžete také svoje trápení vypsát na papír kolem nakresleného kříže.

Pán Ježíš svým zmrtvýchvstáním dokázal, že každé trápení, které z lásky vydržíme, má na svém konci velké vítězství nad zlem a přináší dobro a radost. Vzpomeňte si, jaké dobré věci v životě díky Bohu máte. A jak můžete i Vy přinášet dobro a radost do života ostatním – třeba i tím, že něco nepříjemného vydržíte? I schopnost dělat radost druhým je darem od Boha a za všechny Boží dary máme děkovat! Všechny ty dobré a krásné věci pak můžete napsat na druhý list papíru kolem obrázku slunce, které připomíná nové nedělní ráno, kdy Ježíš nad smrtí zvítězil a jeho hrob zůstal prázdný. Vždyť co by dělal živý v hrobě mezi mrtvými?

Dívejte se kolem sebe a zkuste hledat, kde všude najdete kříž – v kostele, na vrcholku věže, doma, na kapličce u cesty, u někoho na krku na řetízku... Nebo zkuste, kolik jich jenom napočítáte v kostele (a klidně se vsadím, že ani nenajdete všechny – asi bych to taky nezvládla :-)).

A samozřejmě máte tentokrát opravdu velký výběr, co můžete nakreslit na nástěnku. Připomeňte si celý velikonoční příběh od vjezdu Pána Ježíše na oslátku do Jeruzaléma, přes vyhnání kupců z chrámu, poslední večeři s učedníky, kde jim Ježíš umyl nohy a později dal základ našemu slavení mše svaté, Ježíšovu modlitbu v zahradě, až po všechny události, které jsme si vyprávěli dneska. Vyberte si, který z okamžiků Ježíšových posledních pozemských dnů Vás zaujal a nakreslete ho. Moc se těším, že budeme mít v kostele krásnou velikonoční nástěnku!

KRÁSNÉ VELIKONOCE!

